

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

2117053_RegNr_eA-379-629/2022

<http://www.infolex.lt/tp/2117053>

Administracinė byla Nr. eA-379-629/2022
Teisminio proceso Nr. 3-62-3-00245-2021-0
Procesinio sprendimo kategorijos 24.2; 24.7
(S)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

N U T A R T I S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2022 m. lapkričio 3 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Audriaus Bakavecko (kolegijos pirmininkas), Arūno Dirvono ir Mildos Vainienės (pranešėja),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal atsakovo Kauno miesto savivaldybės administracijos apeliacinį skundą dėl Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmų 2021 m. gegužės 17 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjos V. S. skundą atsakovui Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Pareiškėja V. S. (toliau – ir pareiškėja) kreipėsi į teismą su skundu, prašydama panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyriaus (toliau – ir atsakovas) 2021 m. sausio 26 d. raštą – sprendimą Nr. 64-2-77 „Dėl Jūsų skundo“ (toliau – ir Raštas).

2. Pareiškėja paaiškino, kad 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skundais kreipėsi į Kauno miesto savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyrių, kuriuose nurodė, jog 2019 m. gruodžio 20 d. įsigijo butą Kaune, (duomenys neskelbtini). Butas yra name, kuris turi suformuotą sklypą, į kurį numatytas įvažiavimas servitutu per valstybinę žemę iš (duomenys neskelbtini) g., tarp (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) namų. Servitutas numatytas šalia (duomenys neskelbtini) namų. (duomenys neskelbtini) namo savininkai valstybinėje žemėje numatytame pravažiavime į (duomenys neskelbtini) namo kiemą savavališkai įrengė metalinius vartus, valdomus telefonu, ir neleidžia naudotis minėtu pravažiavimu prie namų, esančių (duomenys neskelbtini). Be to, (duomenys neskelbtini) savininkai šalia valstybinėje žemėje numatyto servituto pravažiavimo pastatė garažą, kurio antrame aukšte įrengė sporto salę. Ant valstybinėje žemėje numatyto servituto (duomenys neskelbtini) savininkai įrengė metalinius strypus, kad negalėtų automobiliai pravažiuoti. Toje vietoje, kur numatytas servitutinis įvažiavimas į (duomenys neskelbtini) namo kiemą, (duomenys neskelbtini) namo savininkai įrengė betono ir mūro tvorą. Be to, pareiškėjos vyras yra neįgalus, naudojasi neįgaliojo vežimėliu. Kadangi (duomenys neskelbtini) namo savininkai savavališkai užvaldė numatytą servitutą, todėl pareiškėjos vyras priverstas savo automobiliu važinėti iš (duomenys neskelbtini) per (duomenys neskelbtini) įrengtą pėsčiųjų zoną ir per (duomenys neskelbtini) namo privataus kiemo teritoriją.

3. Pareiškėja prašė atsakovo atlikti tyrimą ir nustatyti, ar (duomenys neskelbtini) pastato savininkai teisėtai ties (duomenys neskelbtini) namu, valstybinėje žemėje servituto pravažiavime į (duomenys neskelbtini) namo kiemą, teisėtai įrengė pirmiau paminėtas kliūtis, ir dėl to negalima naudotis servitute numatytu pravažiavimu. Nustačius, kad (duomenys neskelbtini) savininkų veiksmai yra neteisėti, buvo prašoma įpareigoti pašalinti kliūtis nuo kelio ir nubausti kaltus asmenis. Atsakovas atliko papildomą patikrinimą dėl negalėjimo naudotis servitutu, neužfiksavo naujų aplinkybių, todėl atsisakė nagrinėti pateiktus skundus, nes analogiškas skundas jau buvo išnagrinėtas 2019 m. spalio 25 d.

4. Pareiškėjos teisių pažeidimas dėl negalėjimo naudotis servitutu tęsiasi nuo 2019 metų ir tik po 2019 m. rugsėjo 26 d. pateikto prašymo – pretenzijos žemės sklypo (duomenys neskelbtini) nuomininkai ir valdytojai laikinai suteikė pareiškėjai galimybę naudotis servitutu pravažiavimui, suvedus naudotojo telefono numerius į metalinių automatinių vartų valdymo sistemą.

5. Atsakovas Kauno miesto savivaldybės administracija atsiliepime į skundą prašė jį atmesti.

6. Atsakovas paaiškino, kad pareiškėja su 2019 m. rugsėjo 26 d. prašymu–pretenzija kreipėsi į Kauno miesto savivaldybės administraciją dėl apribotos galimybės numatytu servitutu patekti į žemės sklypą (duomenys neskelbtini), Kaune. Viešosios tvarkos skyrius, nagrinėdamas pareiškėjos 2019 m. rugsėjo 26 d. prašymą – pretenziją, atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje (Faktinių duomenų patikrinimo aktas Nr. 64-4-7015) ir 2019 m. spalio 25 d. raštu Nr. 64-2-9366 pateikė pareiškėjai atsakymą, kuriame nurodė, jog tyrimo metu nustatė, kad (duomenys neskelbtini), Kaune, žemės sklypo naudotojai (valdytojai) savo lėšomis įsirengė betoninį bortelį ir užtvėrė patekimą pro medinius vartelius iš žemės sklypo (duomenys neskelbtini), Kaune, siekdami apsaugoti savo turtą nuo liūčių ir nuošliaužų keliamo pavojaus.

Be to, visi apklausti gyvenamojo namo gyventojai taip pat patvirtino, kad prireikus pravažiuoja per nustatytą tarnaujantį kelio servitutą žemės sklype (duomenys neskelbtini), Kaune.

7. Atsakovas, gavęs pareiškėjos 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skundus, 2021 m. sausio 11 d. atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje (Faktinių duomenų patikrinimo aktas Nr. 64-4-7015). 2019 m. spalio 14 d. Faktinių duomenų patikrinimo akte Nr. 64-4-7015 ir 2021 m. sausio 11 d. Faktinių duomenų patikrinimo akte Nr. 64-4-132 užfiksuotos identiškos faktinės aplinkybės, kurios sutampa su antstolio S. U. 2021 m. sausio 27 d. Faktinių aplinkybių konstatavimo protokole nurodytomis aplinkybėmis. Tai patvirtina ir prie minėtų faktinių duomenų patikrinimo aktų ir faktinių aplinkybių konstatavimo protokolo pridedamos nuotraukos. Pareiškėjos pateikti dokumentai, t. y. Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Kauno miesto skyriaus 2019 m. liepos 29 d. raštas Nr. 6SD-3797-(14.8.94) „Dėl žemės sklypo (duomenys neskelbtini), Kaune, patikrinimo“ su priedais (2019 m. liepos 19 d. Faktinių duomenų patikrinimo aktas Nr. FD-642-(14.8.129) ir fotonuotraukos) taip pat buvo įvertintas ir nagrinėjant pareiškėjos 2019 m. rugsėjo 26 d. prašymą – pretenziją.

8. Atsakovas, išanalizavęs pareiškėjos skundus, pateiktus dokumentus bei atlikęs faktinių duomenų patikrinimą vietoje ir nenustatęs naujų faktinių aplinkybių, teisėtai ir pagrįstai priėmė sprendimą atsisakyti pakartotinai nagrinėti pareiškėjos skundą, kadangi 2019 m. spalio 14 d. prašymas – pretenzija ir 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skundai yra dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, nepateikti nauji duomenys, leidžiantys abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu. Pareiškėja neskundė atsakovo 2019 m. spalio 25 d. rašto Nr. 64-2-9366.

II.

9. Regionų apygardos administracinis teismas 2021 m. gegužės 17 d. sprendimu pareiškėjos skundą tenkino ir panaikino Raštą.

10. Teismas nustatė, kad pareiškėja 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skundais kreipėsi į Kauno miesto savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyrių. Atsakovo buvo prašoma atlikti tyrimą ir nustatyti, ar (duomenys neskelbtini) savininkai teisėtai ties (duomenys neskelbtini) namu, valstybinėje žemėje servituto pravažiavime į (duomenys neskelbtini) namo kiemą, teisėtai įrengė kliūtis, ir dėl to negalima naudotis servitute numatytu pravažiavimu. Nustačius, kad (duomenys neskelbtini) savininkų veiksmai yra neteisėti, buvo prašoma įpareigoti pašalinti kliūtis nuo kelio ir nubausti kaltus asmenis už padarytus teisės pažeidimus.

11. Atsakovas, gavęs pareiškėjos 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skundus, vadovaudamasis Viešojo administravimo įstatymo 27 straipsniu, 2021 m. sausio 11 d. atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje (Faktinių duomenų patikrinimo aktas Nr. 64-4-7015).

12. Teismas pažymėjo, kad pareiškėja dar 2019 m. rugsėjo 26 d. su prašymu – pretenzija kreipėsi į Kauno miesto savivaldybės administraciją dėl apribotos galimybės numatytu servitutu patekti į žemės sklypą (duomenys neskelbtini), Kaune. Viešosios tvarkos skyrius, nagrinėdamas pareiškėjos 2019 m. rugsėjo 26 d. prašymą – pretenziją, atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje (Faktinių duomenų patikrinimo aktas Nr. 64-4-7015) ir 2019 m. spalio 25 d. raštu Nr. 64-2-9366 pateikė pareiškėjai atsakymą, kuriame nurodė, jog tyrimo metu nustatė, kad (duomenys neskelbtini), Kaune, žemės sklypo naudotojai (valdytojai) savo lėšomis įsirengė betoninį bortelį ir užtvėrė patekimą pro medinius vartelius iš žemės sklypo (duomenys neskelbtini), Kaune, siekdami apsaugoti savo turtą nuo liūčių ir nuošliaužų keliamo pavojaus. Visi apklausti gyvenamojo namo gyventojai patvirtino, kad prireikus pravažiuoja per nustatytą tarnaujantįjį kelio servitutą žemės sklype (duomenys neskelbtini), o klausimą dėl metalinių automatinių vartų, per kuriuos patenkama į žemės sklypą (duomenys neskelbtini), gyventojai išsprendė taikiai. Žemės sklypo (duomenys neskelbtini) nuomininkai/valdytojai yra

suteikę galimybę naudotis tarnaujančiuoju servitutu pravažiuvimui, suvedus naudotojo telefono numerį į metalinių automatinių vartų valdymo sistemą.

13. Atsakovas, nustatęs, kad 2019 m. spalio 14 d. Faktinių duomenų patikrinimo akte Nr. 64-4-7015 ir 2021 m. sausio 11 d. Faktinių duomenų patikrinimo akte Nr. 64-4-132 užfiksuotos identiškos faktinės aplinkybės, vadovaudamasis Viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto nuostata, sprendimu atsisakė nagrinėti pateiktus skundus, nes analogiškas skundas jau buvo išnagrinėtas 2019 m. spalio 25 d.

14. Teismas, išanalizavo Viešojo administravimo įstatymo 2 straipsnio 10 ir 12 dalis, 11 straipsnio 1 dalį, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 patvirtintų Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių (toliau – ir Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklės) 35 punktą, 37 punktą.

15. Teismas, įvertinęs pareiškėjos 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. kreipimusi į Kauno miesto savivaldybės administraciją turinį, pripažino, kad šie pareiškėjos rašytiniai kreipimaisi yra skundai pagal Viešojo administravimo įstatymo 2 straipsnio 12 dalį, nes pareiškėja minėtuose rašytiniuose kreipimuose iš esmės akcentuoja savo teisių pažeidimą dėl to, kad ji ir jos sutuoktinis negali naudotis nustatytu servitutu.

16. Teismas išanalizavo Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio 3 dalį, 11 straipsnio 3 dalies 3 punktą Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 3 straipsnio 2 dalį.

17. Teismas nurodė, kad nagrinėjamu atveju būtina nustatyti, ar pareiškėjos 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skunduose nurodyti klausimai buvo jau anksčiau išnagrinėti (ar dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, ar buvo pateikta naujų duomenų).

18. Byloje esantys duomenys patvirtina, jog tiek 2019 m. rugsėjo 26 d. prašyme – pretenzijoje, tiek 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skunduose pareiškėja tuo pačiu pagrindu, kad negali laisvai patekti į jai priklausančią žemės sklypą, nes naudojimas servitutu per (duomenys neskelbtini) žemės sklypą yra apribojamas metaliniais automatiniais vartais, prašė padėti išspręsti susidariusią situaciją ir taikyti sankcijas, nustatčius teisės aktų pažeidimus (2019 m. rugsėjo 26 d. prašymas – pretenzija), bei atlikti tyrimą ir nustatyti, ar (duomenys neskelbtini) savininkai teisėtai valstybinėje žemėje servituto pravažiuoju į (duomenys neskelbtini) namo kiemą įrengė metalinius vartus, metalinius strypus, betono pamatus ir mūro tvorą, pastatė kelio ženklus, todėl negalima naudotis servitute numatytu pravažiuoju. Nustačius (duomenys neskelbtini) pastato savininkų veiksmų neteisėtumą, prašė įpareigoti pašalinti kliūtis nuo kelio ir nubausti kaltus asmenis už padarytus teisės pažeidimus (2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skundai).

19. Iš 2019 m. spalio 25 d. rašto Nr. 64-2-9366 nustatyta, kad atsakovas 2019 m. rugsėjo 26 d. prašyme – pretenzijoje keliamų klausimų visiškai neišsprendė. Tokia išvada darytina įvertinus tai, kad minimame rašte buvo konstatuota, jog klausimą dėl metalinių automatinių vartų, per kuriuos patenkama į žemės sklypą (duomenys neskelbtini), pravažiuoju į žemės sklypą (duomenys neskelbtini), gyventojai išsprendė taikiai, nes žemės sklypo (duomenys neskelbtini) nuomininkai/valdytojai yra suteikę galimybę naudotis tarnaujančiuoju servitutu pravažiuoju, suvedus naudotojo telefono numerį į metalinių automatinių vartų valdymo sistemą. Byloje nėra ginčijama pareiškėjos atstovės nurodyta aplinkybė, kad po 2019 m. rugsėjo 26 d. pateikto prašymo – pretenzijos situacija dėl servitutinio pravažiuoju pasikeitė, nes žemės sklypo (duomenys neskelbtini) nuomininkai ir valdytojai suteikė pareiškėjai galimybę naudotis servitutu pravažiuoju, suvedus naudotojo telefono numerius į metalinių automatinių vartų valdymo sistemą. Dėl šios priežasties pareiškėja 2019 m. spalio 25 d. rašto Nr. 64-2-9366 teismui neskundė, tačiau, pasibaigus

apskundimo terminui, pareiškėjos teisės patekti į jai priklausantį žemės sklypą naudojantis servitutu per (duomenys neskelbtini) žemės sklypą vėl buvo apribotos.

20. Teismas, vertindamas nustatytas aplinkybes, sprendė, kad pareiškėjos 2019 m. rugsėjo 26 d. prašyme – pretenzijoje keliami klausimai dėl negalėjimo naudotis servitutu nebuvo visiškai ir tinkamai išspręsti 2019 m. spalio 25 d. raštu Nr. 64-2-9366, o pareiškėjos tapatus teisių apribojimas naudotis servitutu po 2019 m. spalio 25 d. rašto Nr. 64-2-9366 apskundimo termino pabaigos, laikytinas naujais duomenimis, leidžiančiais abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ir ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą.

21. Teismas konstatavo, kad atsakovas nepagrįstai nenagrinėjo pareiškėjos 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skundų. Nagrinėjamu atveju atsakovas taikė Viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 3 dalies 3 punktą, tačiau iš Rašto turinio matyti, jog nebuvo siekiama atskleisti faktinės aplinkybės, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą.

22. Aptarta faktinė situacija patvirtina, kad Raštas Viešojo administravimo įstatymo bei ABTĮ požiūriu yra individualus administracinis aktas, kuriam taikomi Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatyti reikalavimai, tarp jų ir tokie, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Atsižvelgęs į byloje surinktus dokumentus bei įvertinęs Rašto turinį, teismas darė išvadą, kad jis neatitinka Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 5 punkto reikalavimų, t. y. nėra tinkamai motyvuotas, teisiškai pagrįstas ir suprantamas, nes jame nenurodyti pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, nepateiktas konkretus (suprantamas) teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą.

23. Adekvataus, aiškaus ir pakankamo motyvų išdėstymo bei jų pagrindimo nebuvimas administraciniame akte laikytini esminiais trūkumais, todėl teismas panaikino Kauno miesto savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyriaus 2021 m. sausio 26 d. Raštą.

III.

24. Atsakovas Kauno miesto savivaldybės administracija apeliaciniame skunde prašo panaikinti Regionų apygardos administracinio teismo 2021 m. gegužės 17 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą – pareiškėjos skundą atmesti.

25. Atsakovas akcentuoja, kad pareiškėja naujų faktinių aplinkybių buvimą grindžia antstolio S. U. 2021 m. sausio 27 d. Faktinių aplinkybių konstatavimo protokolu, tačiau 2019 m. spalio 14 d. Faktinių duomenų patikrinimo akte Nr. 64-4-7015 ir 2021 m. sausio 11 d. Faktinių duomenų patikrinimo akte Nr. 64-4-132 užfiksuotos identiškos faktinės aplinkybės, kurios sutampa su antstolio S. U. 2021 m. sausio 27 d. Faktinių aplinkybių konstatavimo protokole nurodytomis aplinkybėmis.

26. Viešosios tvarkos skyrius, gavęs pareiškėjos skundus, vadovaujantis Viešojo administravimo įstatymo 30 straipsniu, 2021 m. sausio 11 d. atliko ir faktinių duomenų patikrinimą vietoje, tačiau faktinių aplinkybių, į kurias nebuvo atsižvelgta nagrinėjant pareiškėjos rugsėjo 26 d. prašymą – pretenziją neužfiksavo. Taip pat administracinių nusižengimų Viešosios tvarkos skyriaus kompetencijos ribose nebuvo nustatyta.

27. Kritiškai vertintinas 2021 m. balandžio 13 d., t. y. teismo posėdžio dieną, į bylą pateiktas 2021 m. balandžio 12 d. I. J. Č. paaiškinimas, kuriame teigiama, kad 2019 m.

Viešosios tvarkos skyriui jos pateiktas paaiškinimas yra neobjektyvus ir klaidinantis, kadangi ji nesuprato, dėl ko buvo apklausiamas. Atsakovas pažymi, kad I. J. Č. 2019 m. spalio 24 d. prieš teikiant paaiškinimą Viešosios tvarkos skyriui buvo įspėta dėl melagingų parodymų davimo administracinio nusižengimo byloje, todėl laikytina, kad 2019 m. spalio 24 d. paaiškiniame nurodyta aplinkybė, kad „niekada jokių problemų dėl įvažiavimo į nuosavų žemės sklypų nebuvo“ laikytina teisinga. Be to, byloje pateikti ir kitų 8 kaimynų paaiškinimai iš esmės sutampa su I. J. Č. 2019 m. pateiktu paaiškinimu.

28. Pareiškėja nenurodė naujų faktinių aplinkybių, pavyzdžiui, kad pasikeitė grožio salono (duomenys neskelbtini), esančio (duomenys neskelbtini), Kaune, savininkai, pakeistas telefono numeris, į kurį paskambinus atidaromi metaliniai automatiniai vartai.

29. Teismas nepagrįstai vertino Viešosios tvarkos skyriaus 2019 m. spalio 25 d. rašto Nr. 64-2-9366 pagrįstumą. Minėtas Viešosios tvarkos skyriaus raštas per jo apskundimo terminą teismui apskūstas nebuvo, todėl jo pagrįstumas neturėtų būti kvestionuojamas praėjus beveik 2 metams nuo jo priėmimo. Be to, 2019 m. spalio 14 d. Faktinių duomenų patikrinimo akte Nr. 64-4-7015 nurodyta, kad Viešosios tvarkos skyrius savo kompetencijos ribose pažeidimu neužfiksavo, todėl aplinkybė, kad konfliktą pareiškėja ir namo (duomenys neskelbtini), Kaune, savininkai, išsprendė taikiai, įtakos priimant Viešosios tvarkos skyriaus 2019 m. spalio 25 d. sprendimą neturėjo.

30. Atsakovas taip pat nurodo Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 261 straipsnio 1 dalį, 589 straipsnį ir teigia, kad tiriant pareiškėjos 2019 m. rugsėjo 26 d. prašymą-pretenziją tyrime dalyvavo ir Nacionalinė žemės tarnyba prie Žemės ūkio ministerijos. Kauno miesto savivaldybės Viešosios tvarkos skyrius šiuo atveju neturi kompetencijos išspręsti ginčą dėl trukdymo naudotis servitutu.

31. Atsakovo teigimu, skundžiamame Rašte išsamiai, aiškiai ir argumentuotai yra aprašytos sprendimo nagrinėjimui įtakos turėjusios aplinkybės, t. y. minėtame rašte pareiškėjai pakartotinai išdėstyta tai, kas buvo nustatyta nagrinėjant pareiškėjos 2019 m. rugsėjo 26 d. prašymą-pretenziją, Pareiškėja informuota apie atliktą faktinių duomenų patikrinimą vietoje. Taip pat nurodytas ir teisinis pagrindas, kuriuo vadovaujantis buvo atsisakyta nagrinėti pareiškėjos skundą, t. y. konkrečiai nurodytas Viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 3 dalies 3 punktas. Papildomai pareiškėjai suteikta informacija, kaip pareiškėja galėtų efektyviai realizuoti teisę į (galimai) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą, t. y. nurodyta, kad daiktinės teisės efektyviai galėtų būti ginamos civiline tvarka, todėl darytina išvada, kad minėtas raštas atitinka Viešojo administravimo įstatyme nustatyto išsamumo principo reikalavimus.

32. Pareiškėja pateikė papildomą informaciją bei prašo prijungti ją prie bylos. Pareiškėja paaiškina, kad žemės sklypo, esančio (duomenys neskelbtini) Kaune, savininkai patraukti administracinėn atsakomybėn pagal Administracinių nusižengimų kodekso 261 straipsnį.

33. Pareiškėja nurodo, jog paaiškėjo, kad pagal (duomenys neskelbtini) tvoros projektą yra įregistruota tik šiaurinėje sklypo pusėje ir tvoros ilgis yra apie 10 metrų, tačiau pastatyta yra apie 50 metrų tvora. Per savavališkai pastatytą tvorą pareiškėja negali naudotis sklypu.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

34. Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Kauno miesto savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyriaus Rašto teisėtumo bei pagrįstumo.

35. Pirmosios instancijos teismas skundžiamu sprendimu pareiškėjos skundą tenkino.

36. Nesutikdamas su pirmosios instancijos teismo sprendimu, atsakovas padavė apeliacinį skundą, kuriame teigia, kad teismas bylos aplinkybes vertino labai formaliai, dėl ko padarė nepagrįstas išvadas.

37. Administracinių bylų teisenos įstatymo 140 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teismas, apeliacine tvarka nagrinėdamas bylą, patikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, neperžengdamas apeliacinio skundo ribų. To paties straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad teismas peržengia apeliacinio skundo ribas, kai to reikalauja viešasis interesas arba kai neperžengus apeliacinio skundo ribų būtų reikšmingai pažeistos valstybės, savivaldybės ir asmenų teisės bei įstatymų saugomi interesai. Teismas taip pat patikrina, ar nėra šio įstatymo 146 straipsnio 2 dalyje nurodytų sprendimo negaliojimo pagrindų. Atsižvelgusi į minėtas nuostatas bei byloje nenustačiusi sprendimo negaliojimo pagrindų bei aplinkybių, dėl kurių turėtų būti peržengtos apeliacinio skundo ribos, teisėjų kolegija šią bylą apeliacine tvarka nagrinėja ir pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą tikrina neperžengdama apeliacinio skundo ribų.

38. Teisėjų kolegija, vertindama pareiškėjos pateiktą prašymą pridėti prie bylos naujus įrodymus, pažymi, kad vadovaujantis ABTĮ 142 straipsnio 3 dalimi pirmosios instancijos teisme ištirti įrodymai apeliacinėje instancijoje gali būti pakartotinai arba papildomai tiriami tik tuomet, jeigu teismas pripažino, jog tai būtina; teismas taip pat gali tirti įrodymus, kuriuos pirmosios instancijos teismas atsisakė tirti; nauji įrodymai, kurie nebuvo pateikti pirmosios instancijos teisme, tiriami tik tuo atveju, jeigu teismas pripažįsta pagrįstomis priežastis, dėl kurių tai nebuvo padaryta anksčiau, arba kai naujų įrodymų pateikimo būtinybė iškilo vėliau. Apeliacija administraciniame procese yra ne pakartotinis bylos nagrinėjimas, o priimto teismo sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo tikrinimas, remiantis byloje jau esančia medžiaga. Apeliacinis procesas nėra bylos nagrinėjimo pirmosios instancijos teisme pratęsimas. Apeliacinės instancijos teismas paprastai bylą gali tikrinti tik ta apimtimi, kuria byla buvo išnagrinėta pirmosios instancijos teisme ir kuri buvo užfiksuota pirmosios instancijos teismo sprendimu (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2007 m. rugsėjo 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-747/2007; 2013 m. birželio 11 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁸²²-1321/2013; kt.). Nagrinėjamu atveju pareiškėja nepagrindė prašomų pridėti prie bylos medžiagos naujų įrodymų (nutarties 32-33 punktai) atsiradimo būtinybės apeliaciniame procese, taip pat jų sąsajumo su nagrinėjamo ginčo dalyku, todėl prašymas atmetamas kaip nepagrįstas.

39. Teisėjų kolegija, nagrinėdama atsakovo apeliacinio skundo argumentus ir tikrindama pirmosios instancijos teismo išvadų pagrįstumą ir teisėtumą, pirmiausiai pažymi, kad iš skundžiamo pirmosios instancijos teismo sprendimo turinio matyti, jog teismas, išnagrinėjęs pareiškėjos skundą, aiškiai nurodė nustatytas teisiškai reikšmingas bylai išspręsti aplinkybes, teisinį reglamentavimą, argumentus, dėl kurių pareiškėjos skundas tenkinamas.

Teismas vadovaudamasis laisvo įrodymų vertinimo principu, įtvirtintu ABTĮ 56 straipsnyje, įrodymus įvertina pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku, išsamiu ir objektyviu bylos aplinkybių viseto išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais, todėl jokie įrodymai teismui neturi iš anksto nustatytos galios. Nors proceso šalys turi teisę teikti įrodymus, pagrindžiančius jų reikalavimus, dalyvauti juos tiriant, savaip juos interpretuoti, pareiškiant nuomonę dėl įrodymų galios (ABTĮ 52 str. 2 d., 56 str. 5 d.), vertinti įrodymus – teismo prerogatyva. Būtent teismui yra suteikiami įgaliojimai įvertinti įrodymų įrodomąją reikšmę ir iš jų visumos daryti išvadą apie tam tikrą įrodinėjimo dalyku konkrečioje byloje esančių faktų buvimą ar nebuvimą.

40. Viešojo administravimo įstatymas (toliau – ir VAI) (ginčui aktuali akto redakcija, galiojusi nuo 2020 m. lapkričio 1 d. iki 2021 m. liepos 1 d.) nustato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, prašant suteikti administracinę paslaugą, priimti administracinį sprendimą arba atlikti kitus teisės aktuose nustatytus veiksmus, yra vadinamas prašymu (VAI 2 str. 10 d.), o asmens rašytinis kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame nurodoma, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašoma juos apginti, – skundu (VAI 2 str. 12 d.). Asmens kreipimosi į viešojo administravimo subjektą forma nustatoma, atsižvelgiant (vertinant) į tokio kreipimosi turinį, o ne jo pavadinimą (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. kovo 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-1252/2012, 2012 m. rugsėjo 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵²⁰-2918/2012, 2012 m. spalio 18 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-2452/2012, 2014 m. vasario 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁶⁶²-494/2014). Viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 1 dalies nuostata, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles, yra Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklėse. Asmenų skundai dėl viešojo administravimo subjekto veiksmų, neveikimo ir administracinių sprendimų nagrinėjami VAI trečiajame skyriuje, reglamentuojančiame administracinę procedūrą, nustatyta tvarka, į skundus atsakoma laikantis Viešojo administravimo įstatyme nustatytos tvarkos (Prašymų nagrinėjimo taisyklių 37 p.).

41. Viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte nustatyta, jog prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialųjį statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. Pagal aptariamo straipsnio 4 dalį, jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme ar skunde išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl prašyme ar skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui, ir apie tai praneša asmeniui. Jeigu nėra kito viešojo administravimo subjekto, kuriam galėtų būti perduotas nagrinėti pagal kompetenciją prašymas ar skundas, viešojo administravimo subjektas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos apie tai praneša asmeniui, paaiškindamas jo prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis.

42. Bylos duomenys patvirtina, jog tiek 2019 m. rugsėjo 26 d. prašyme – pretenzijoje, tiek 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skunduose pareiškėja tuo pačiu pagrindu, kad negali laisvai patekti į jai priklausantį žemės sklypą, nes naudojimasis servitutu per (duomenys neskelbtini) žemės sklypą yra apribojamas metaliniais automatiniais vartais, prašė padėti išspręsti susidariusią situaciją ir taikyti sankcijas, nustatčius teisės aktų pažeidimus, bei atlikti tyrimą ir nustatyti, ar (duomenys neskelbtini) savininkai teisėtai valstybinėje žemėje servituto pravažiavime į (duomenys neskelbtini) namo kiemą įrengė metalinius vartus, metalinius strypus, betono pamatus ir mūro tvorą, pastatė kelio ženklus, todėl negalima naudotis servitute numatytu pravažiavimu. Tačiau teisėjų kolegija atkreipia dėmesį, kad 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skunduose pareiškėja savo galbūt pažeistas teises / teisėtus interesus ir prašymą juos apginti aiškiai bei detalai išdėstė 5 punktuose, ko nebuvo padariusi 2019 m. rugsėjo 26 d. prašyme – pretenzijoje. Nors atsakovas skundžiamame Rašte remiasi aplinkybėmis, nurodytomis 2019 m. spalio 25 d. rašte Nr. 64-2-9366, tačiau iš paminėto rašto turinio akivaizdžiai matyti, kad jame nebuvo nagrinėjamos visos aplinkybės, nurodytos 2021

m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. pareiškėjos skunduose, taip pat nebuvo pateiktas visapusiškas nustatytų aplinkybių teisinis įvertinimas. Pastebėtina, jog atsakovas savo atsakymo atlikti prašomus veiksmus, be kita ko, negrindė aplinkybėmis, kad pagal kompetenciją jis negali spręsti skunduose išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros ir nėra kito viešojo administravimo subjekto, kuriam galėtų būti perduoti pareiškėjos skundai nagrinėti pagal kompetenciją.

43. Pažymėtina, kad Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnyje numatytais principais yra grindžiamas geras viešasis administravimas (žr. pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. balandžio 30 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-1978/2012). Tinkamas, atsakingas valdymas, kaip ne kartą akcentuota Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje, yra neatsiejamas nuo gero administravimo reikalavimų (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinės teisėjų kolegijos 2015 m. gruodžio 21 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. I-7-552/2015). Formaliai ir biurokatiškai vykdomos viešojo administravimo funkcijos nesiderina su gero administravimo principu (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. birželio 25 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2150-492/2015). Gero administravimo principas suponuoja taip pat tai, kad viešojo administravimo subjektas turi pareigą pateikti suinteresuotam asmeniui objektyvią ir teisingą informaciją jį dominančiu klausimu (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. birželio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2142-624/2015, 2022 m. rugpjūčio 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-190-492/2022).

44. VAĮ 3 straipsnio 5 punktą nustato išsamumo principą, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nuroydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. VAĮ 10 straipsnio 5 dalis įtvirtina reikalavimus, taikytinus administraciniam sprendimui. Nagrinėjamo ginčo kontekste itin reikšmingos VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punkto nuostatos, nustatančios, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 p.) bei administracinio sprendimo motyvai (6 p.).

45. Apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija, remdamasi anksčiau aptartu aktuali nagrinėjamam ginčui teisiniu reguliavimu nustatytų faktinių aplinkybių pagrindu sutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad atsakovas nepagrįstai nenagrinėjo pareiškėjos 2021 m. sausio 7 d. ir 2021 m. sausio 11 d. skundų remdamasis VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu.

46. Apibendrinama nurodytus motyvus, teisėjų kolegija konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas, išnagrinėjęs bylą pagal pareiškėjos skunde nurodytas aplinkybes bei atsižvelgęs į jame suformuluotus reikalavimus ir ginčo teisinių santykių specifiką, tinkamai įvertino pareiškėjos reikalavimų pagrįstumą bei priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą. Teismas, priešingai nei teigia atsakovas, išsamiai ištyrė visas bylos aplinkybes, tinkamai, t. y. pagal vidinį įsitikinimą, pagrįstą visapusišku, pilnu ir objektyviu visų bylos aplinkybių visumos išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymu ir teisine sąmone, įvertino byloje esančius duomenis, teisingai taikė teisės normas ir priėmė pagrįstą bei teisingą sprendimą, kurį keisti ar naikinti atsakovo apeliaciniame skunde nurodytais argumentais nėra pagrindo. Todėl teisėjų kolegija, iš esmės pritardama teismo padarytomis išvadoms, nekartodama sprendime išdėstytų motyvų iš naujo bei neaptarinėdama kitų apeliacinio skundo argumentų, neturinčių teisinės reikšmės bylos išsprendimui, skundžiamą pirmosios instancijos teismo sprendimą palieka nepakeistą, o apeliacinį skundą atmeta (ABTĮ 144 str. 1 d. 1 p.).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 148 straipsnio 1 dalimi, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Atsakovo Kauno miesto savivaldybės administracijos apeliacinį skundą atmesti.
Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmų 2021 m. gegužės 17 d.
sprendimą palikti nepakeistą.
Nutartis neskundžiama.

Teisėjai   Audrius Bakaveckas

Arūnas Dirvonas

Milda Vainienė